pęnas eoꝝ iam dictas: petit vt saluet ab his in die iudicij/vt pereat mũdi vanitas/ ⁊ veniat ꝓmissa ꝟitas. Est ꝝ sensus tituli: Psalmꝰ.i.tractatꝰ iste q̃ ór psalmꝰ: qz monet nos ad bñ opãdũ: diriges nos ĩ finẽ: est dauid. ꝓpĕ/loq̃ntur ꝗ in ꝑsona viri iusti: factꝰ vel habitꝰ ꝓ octaua.i. ꝓ die iudicij: q̃ sit octaua. Et quare: plene decimatũ c.g.i.vj.pg. Hãc desiderat/ vt ab his malis liberem: et vt gliaz habeamꝰ. a Saluũ me fac ꝛc. Modꝰ. Duę sũt partitiões. Primo petit ab his liberari. Scdo ostenditur christus a patre missus contra mala sęculi: ibi: Propter miseriam. Timens ergo propheta vel vir iustus propter magnitudinem periculi: exclamat: O Domine saluum me fac: ideo timentem ⁊ clamantem: b Quoniam defecit sanctꝰ ꝗtum ad paucitatem: quia pauci sũt sancti inter tot malos. c Sanctus: id est sanguine tinctus: id est fragiles sumus ab hęretic/: martyres a tyrãnis: odiosi a falsis christianis: mũdus ab antichristo. Vel Defecit sctũs/ꝗtũ ad opinionez q̃rũdã: q̃ dicebãt nullos eẽ sctos. Vñ Helias.iij.Regꝝ.xix.b. Dñe altaria tua suffoderũt ⁊ ꝓphas tuos occiderũt: ⁊ ego relictꝰ sum solꝰ. Et dñs dixit: nõ: qz ego reseruaui mi septẽ milia virorũ q̃ nõ curuauerũt genua sua añ baal. Vel sctũs.i.christꝰ q̃ est sctũs.i.sctificãs ⁊ sctificatꝰ. Sctificãs ꝟm q̃ deꝰ: qz alios sctificat: sctificatus ꝟm q̃ hõ a pĕ. Vl Sctũs/spũs: q̃ vbiq̃ est ꝑ essentiã: defecit/q̃ ad esse ꝑ gr̃az: qz ĩ paucꝰ ẽ B mõ. Vñ addit: d Qm̃ diminutę sũt ꝟitates a filijs hoim: qz creuit eoꝝ falsitas: vna sola ẽ ꝟitas.s.deꝰ: cuꝰ participatione multę sũt ꝟitates ĩ hoibꝰ. Scdm B in versu isto notamꝰ tria: hũilitatẽ petẽtꝝ/ ⁊ duas cãs petitiõis. Hũilitatẽ petẽtꝝ: cũ dicit: Saluũ me fac. q.d. nõ possũ ego me saluũ facere. Ps. Spũs vadẽs ⁊ nõ rediẽs. Osee. xiij.c. Perditio tua ísrl: est ex te suple: tm̃ mõ ex me auxiliũ tuũ. Dñe: qz deꝰ es: hõ enĩ nõ ꝑt me saluũ facere. Vñ in Ps. Frat nõ redimet hõ. Frat christꝰ ñ redimet inq̃tũ hõ: qz inq̃tũ hõ frat ẽ ⁊ purꝰ hõ. Redimet: q.d. nõ. Et ĩõ ór Hiere. xvij.a. Maledictꝰ q̃ ꝓfidit in hoie. Itẽ mũdus nõ põt. Ps. Fallax equus ad salutẽ.i.mũdus q̃ ór fallax: qz deficit ĩ necessitate. Hic ẽ enĩ baculus arũdineꝰ ꝓfractꝰ egyptꝰ: cui si inixus fuerit hõ: ĩtrabit ĩ manũ eiꝰ et ꝑforabit eam: Esa. xxxvj.b. Tu q̃ dñe q̃ solus potes: saluum me fac/ salute exteriori corꝑis/ ⁊ interiori aĩę. s. gr̃a/ et superiori.s.gl̃a. Et hoc peto: Qm̃ defecit sctũs. Vicheç. vij.a. Perijt sctũs ó terra. Et hęc ẽ ꝑma cã petitiõis.s. defectꝰ sctitatꝝ ĩ affectu cũ effectu. Ps. Corrupti sũt ⁊ abominabiles facti sũt ĩ iniq̃tatibꝰ suis: nõ est q̃ faciat bonũ: nõ ẽ vsq̃ ad vnũ. Bñ aũt dicĕ: defecit sctũs: q̃.s. increpet asperis/ deĕreat minis/ ꝓsulat blãdis/ iuuet ꝓmissis/ informet exẽplis/ istruat doctrinis/ defẽdat factis/ adiuuet morib⁹. Scda cã est defectꝰ ꝟitatꝝ ĩ intellectu. De q̃ dicĕ: Qm̃ diminutę sũt ꝟitates a filijs hoim. Pluralĕ loq̃t: vt cõprehendat triplicẽ ꝟitatẽ: Veritatẽ iusticię/ q̃ deficĕ ꝑ auariciã: ꝟitatẽ vitę/ q̃ deficit ꝑ luxuriã: veritatẽ doctrię/ q̃ deficit ꝑ supbiã. De hac triplici ꝟitate Job. xvj.c. Cũ aũt venerit ille spũs ꝟitatꝝ docebit vos oẽz ꝟitatẽ. Istę aũt ꝟitates sũt diminutę aut penitꝰ defecerũt mõ ꝓpt abũdãtiã ꝗtię falsitatꝝ. Vñ Osee. iiij.a. Mõ est ꝟitas: nõ est miscdia: nõ est scia dei ĩ terra. Veritas iusticię/ miscdia vitę/ scia doctrinę. Vicheç. iij.d. Principes eiꝰ ĩ munerib⁹ iudicabãt. Et B ẽ ꝗ ꝟitatẽ iusticię. Et sacerdotes eiꝰ ĩ mercede docebãt. Et B ẽ ꝗ ꝟitatẽ vitę. Et ꝓphę ĩ pecunia diuinabãt. Et B ẽ ꝗ ꝟitatẽ doctrię. e Vana locuti sũt. Cõtinuatio. Vere diminutę sut ꝟitates: qz vana locuti sũt: ita q̃ vnusq̃q̃ ad ꝓximũ suũ decipiẽdũ: q̃ó deterꝰ ẽ. Hiere. ix.b. Vnꝰ q̃q̃ a ꝓximo suo se custodiat: ⁊ ĩ fratre suo ñ habeat fiduciã: qz oĩs frat supplãtãs supplantabit: et oĩs amicꝰ fraudulẽt incedet: ⁊ vir frẽz suũ deridebit: ⁊ ꝟitatez nõ loq̃nt. Et B ẽ ꝓmũ q̃ó ponit B ꝑ q̃ó diminuit ꝟitas. Vana na loq̃ ór triplicĭt. Vana locuti sũt.i.iutilia. Vñ Greg⁹. Sermo vanꝰ vanę mẽtis ẽ nũcꝰ. Itẽ vana.i.supflua. Prouer. xiiij.c. Vbi plurima ꝟba/ ibi freq̃nt egestas. Greg⁹. Tãto diabolꝰ facilꝰ animũ supat: q̃to magis ꝗ eũ ꝑ multiloquiũ pugnat. Itẽ vana locuti sũt.i.ó vanis.s.de tpalibꝰ. Esa. xxix.a. Et erit q̃si phytonis ó terra vox tua: ⁊ de humo musitabit eloquiũ tuũ. Job. iij. d. Qui ó ĩra ẽ: ó terra loq̃t. f Ad ꝓximũ: ꝓmę natiuitatis/ ꝗditiõe/ ꝗsãguitate/ bñficij exhibitione/ fidei idẽtitate. Vis enĩ oibꝰ modis ór ꝓximꝰ. Lucꝝ. x.f. Quis videt tibi fuisse ꝓximꝰ illi q̃ ĩcidit ĩ latrões? Vbi Augꝰ. Noĩe ꝓximi accipit oĩs hõ. Leuitꝝ. xix.d. Diliges ꝓximũ tuũ sicĕ teipm̃.i.oẽz hoiez inq̃tuz hõ est. Secũdũ ꝑ q̃ó diminuit ꝟitas/ ẽ dolositas. Vñ Emphatice loquẽdo dicĕ: g Labia dolosa. i. ipi exñtes labia dolosa.i.toti ĩ labijs: Sicut ór: Dauus ẽ ipm̃ scelꝰ. Eccj. xxj.d. In ore fatuoꝝ cor eoꝝ. Apocꝝ. ix.d. Ptãs eq̃rũ in ore eoꝝ ẽ. h In corde ⁊ corde locuti sũt/ duplici corde.i. aliud hñt ĩ corde ⁊ aliud ĩ ore ꝓtẽdũt. Jaco. j.b. Vir duplex aĩo/ inãcõstãs ẽ in oibꝰ vijs suis. Verbũ ex corde debet ꝓcedere: et cũ aliud loquunt ore ⁊ aliud hñt ĩ corde: constat eos hãe duplex cor. Loquunt quidã in corde ⁊ corde: vt dolosi: q̃rũ cor aliud dicere vel facere cogitat ⁊ aliud dictat eẽ dicẽdũ vel faciẽdũ. Quidã in ore ⁊ ore vt garruli. Quidã corde tm̃: vt moyses. Exo. xiij.d. Et susanna q̃ tacens clamabat: Dañ. xiij.e. Quidã corde ⁊ ore: vt ꝓdicatores: q̃ ⁊ ad laudez ꝓdicãdã ⁊ ꝓximũ excitãdũ. j. Corꝝ. xiiij.c. Psallã spũ: psallã ⁊ mẽte: ꝓzũpũt ĩ vocẽ. Ita dolose loquũt: Sed i Disperdat dñs vniuersa labia dolosa. Et ꝑt legi in bono vel ĩ malo. In bono vt sit optatiuũ sic: Disperdat dñs: nõ ipos: ꝟ dolositatẽ linguę ꝑ gr̃am: ꝟm illud Prouer. xj.a. Verte ipios ⁊ nõ erũt. Vel ĩ malo sic: Disperdat dñs.i. diuersimode ꝑdet: k Labia dolosa/ Et ẽ ꝓdictio tm̃: nõ optatio. Job. xl. d. Fune ligab linguã eiꝰ.s. diaboli. Tales sũt lingua diaboli. Apocꝝ. xvj.b. Cõmãducauerũt linguas suas ꝓ dolore: l Et linguã magniloquã. Lingua dicĭt magniloq̃ ꝓpt duo.s. ꝓpt iactãtiã ⁊ ꝓpt arrogãtiã: De q̃bꝰ subditꝑ ordinẽ: m Qui dixerũt: sic: n Linguã nr̃az magnificabimꝰ/ iactãdo.i.nr̃a opa ⁊ dicta laudãdo. Hoc enĩ est iactare/ facta vel dicta sua laudare. Contra q̃ó ór Prouerb. xxvij.a. Laudet te alienꝰ ⁊ nõ os tuũ. Vñ ó phariseis dicĭt Mat. xxiij.a. Dilatãt philacteria sua ⁊ magnificant fimbrias suas. Non dicit: Deũ o magnificabimꝰ: ꝟ linguã nostrã: Q̃ó etiã faciũt illi q̃ ꝟba subtilia loq̃ conant vt sapiẽtiores videant: Qui vt dicit Hieroꝰ: obducto supcilio grãdia ꝟba trutinãtes: inĕ mulierculas: de sacris lr̃is philosophãt. Et cõminat eis dñs ꝑ Esa. xix. b. Cõfundant oẽs q̃ opant linũ plectẽtes ⁊ texẽtes subtilia. Scti ꝟo ecõtrario non linguã suã: ꝟ deũ magnificant. Vñ Esa. xxiiij.c. In doctrinis glorificate dñm. j. Regꝝ. ij.a. Molite multiplicare loq̃ sublimia. Eccj. vlt.d. Dñs dedit m̃ linguã mercedẽ meã: in ipsa laudabo dñz. Job. xxxviij.d. Munq̃d mittes fulgura ⁊ ibũt: et reuertẽtia dicẽt tibi: assumꝰ? Ibi Glo. Fulgura de nubib⁹ exeũt: sic mira opa ex sanctꝝ ꝓdicatorib⁹ oñdunt. Vadũt fulgura: cũ prędicatores miraculis coruscãt ⁊ supna reuerentia auditoꝝ corda trãsfigũt. Reuerẽtia ꝟo dicũt/ assumus: cum nõ sibi ꝟ dei ꝟtutib⁹ tribuũt q̃cq̃d se fortĭt ęgisse cognoscũt. Eccs. j.b. Ad locũ vñ exeũt flumia/ reuertunt. p Labia nr̃a a nobis sũt. Ecce arrogãtia: q̃ sibi attribuũt bonũ q̃ó hñt q̃si a se habeãt. Cõtra q̃ó ór. j. Corꝝ. iiij.b. Quid habes q̃ó nõ accepisti ꝛc. Greg⁹. Qui bona accepta sibi arrogãt: ó donis dei ꝗ deũ pugnãt. q Quis nr̃ dñs ẽ: q.d. nullꝰ.i. nihil scimꝰ ó dño. Simile Job. xxj.b. Quis ẽ ops vt seruiamus ei? r Propter miseriã iopũ. Scda ps. Cõtinuatio Ita dicũt mali: et B maxie diuites. Vñ Prouer. xxx.b. Diuitias ne dederꝝ m̃

i corde locuti sũt †. Dispdat
k dñs vniuersa lãbia dolosa:
l et linguã magniloquã. Qui
m
n dixerũt: linguã nr̃az mãgnifi/
o cabimꝰ/ lãbia nr̃a ꝑta nob sũt:
p q̃is nr̃ dñs ẽ? Prop̃t mise/
r

Partitio psalmi

Vana loqui dicĭt triplicĭt

Vl habet † vans

† Prorimꝰ dicĭt multis modis Vl. † apud nos

Loquentiũ diuersitas

Hieroꝰ ĩ ꝓlogo biblic. ca. 6.

De triplici veritate

Tria notanꝑ in hoc versu

Ps. 77.

Ps. 48.

Ps. 32.

Ps. 52.
Ps. 13.

tias ne dederis mihi: ne forte saciat⁹ illiciar ad negandũ: ⁊ dicam/quis est dñs? Sed non pauperes hoc dicunt: Et ideo: e Dicit dñs/pñ: a Propt miseriã inopũ/supple tollẽdã: b Et gemitũ pauperꝫ/ꝗ exigẽtẽ. Et i ꝗ tãgit causam q̃si meritoriã.s. desideria ⁊ suspiria iustoꝝ de aduẽtu christi in carnẽ. Esa. lxiij.

a. Utinam dirumpe/res cęlos ⁊ descende/res. Cant. j.a. Oscu/let me osculo oris sui. Exo. iiij.d. Mitte domine quem missurus es. Et dicitur paup: quasi parum habens in pera: Inops vero qui sine ope amicorum est. Vel pauperem et inopem eundem intelligatis: pauperem scilicet spiritu: qui se parum vel nihil habere reputat: et inopem q̃ nullum amicum in mũdo habere estimat. c Nũc. i. tpe gratię. De q̃. ij. Cor. vj.a. Ecce nũc tps acceptabile: d Exurgam/a cęlo: ⁊ in filio apparebo. Quare non dicit: descendam de cęlo? Sol. Quia qui ascendit ⁊ eleuatur melius videtur. Unde dicit/Exurgam/in filio dicit pater: id est apparebo: ⁊ cognoscar per manifestationẽ visualem: quę fuit in incarnatione filij. Quõ autẽ exurget: vel quid exurgẽs faciet/subiũgit: f Ponã in salutari. i. in christo. Et est illud/in/finale. In salutari. i. i christo ad salutem hũani generis. Uñ Esa. lxj.a. Spũs dñi sup me: eo q̃ vnxerit me: ad annũciandũ mãsueti misit me: vt mederer ꝓtriti corde. Uñ cũ ꝗ: Ponã in salutari: suplendũ est ꝓsolationem pauperum. Esa. lj.a. Consolabit dñs sion: et cõsolabitur omnes ruinas eius. Idcirco autem dicit: Ponam ꝛc. Nec determinat quid: ne diceret diminute: Non enim poterat sufficienẽ ⁊ perfecte dicere: Quia vt dicitur Job. iij.d. Non est datus christo spiritus ad mensuram. Et Col. ij.a. In ipso sunt omnes thesauri sapientię ⁊ scientię absconditi. Et in eodem. b. In ipso inhabitat plenitudo diuinitatis corporaliter. g Fiducialiter: id est potenter verbo ⁊ facto. Luc. vltl. c. Qui fuit vir propheta potens in opere ⁊ sermone. h Agam in eo/ita q̃ nihil poterit ei resistere: quia opera testimoniũ perhibent ei. Unde dicit Job. v. f. Opera quę dedit mihi pater vt perficiam ea: ipsa opera quę ego facio testimoniũ perhibent de me. i Eloquia dñi ꝛc. Supra locutus est pater/, pmittẽs se missurum filium: Quia ꝗo inter opera filij opus pręcipuũ fuit eiꝰ prędicatio. Unde dicit Esa. lxj.a. Ad annũciãdũ misit me. Et Marc. j.d. Eamꝰ in proximos vicos ⁊ ciuitates/vt ibi prędicem: ad hoc enim veni. Ideo ꝓpheta hic commendat verba prędicationis christi. Et commendat ea: primo ab auctoritate/cum dicit: Eloquia dñi. q.d. non aristotelis aut iustiniani vel aliorũ/sed dñi. Et dicit bis/eloquia: Quia duplex ẽ christi locutio. Interior ⁊ exterior: scilicet litteralis ⁊ spiritualis. Ezech. ij.d. Liber erat scriptꝰ intus ⁊ foris. / Secũdo cõmẽdat ea a castitate: cũ dicit: k Casta. Et dicũtur eloquia dñi casta multis modis. Primo: q̃ docent castitatem spiritualẽ. Unde Jaco. iij.d. Sapientia q̃ desursum est: primũ quidez pudica est ꝛc. Item quia non pstituunt pro lucro temporali. Unde Esa. lv.a. dicit christus: Uenite/emite absq̃ argento ⁊ absq̃ vlla commutatione vinum ⁊ lac. i. sacram scripturam: quę inebriat vt vinũ: et nutrit vt lac. Cũ dicit: Absq̃ argento/excludit quęstũ. Cũ addit: Absq̃ vlla cõmutatiõe/ excludit fauorẽ. Neutrum debet quęri in prędicatione. Matth. x.b. Gratis accepistis: gratis date. Sola vita eterna debet inde quęri. Hoc significatũ fuit Gen. xxv.a. vbi abraam largitus est munera filijs concubinarũ: ⁊ filio sarę dedit terram hęreditatem suam. Sara est sacra scriptura: ꝓcubinę sunt alię scientię Item quia est sine admixtione falsitatis/vel adulterinę expositiõis. ij. Cor. ij.d. Non sumꝰ sicut plurimi adulterantes verbum dei. Itẽ q̃ facit aias castas/etiã corpali castitate. Zach. ix.d. Quid bonũ est eiꝰ ⁊ quid pulchrũ eius: nisi frumentũ electũ ⁊ vinũ germinãs ꝗgines. i. germiare faciẽs: hoc ẽ sacri eloquij. Itez q̃ exigit in p̃dicatoribꝰ castitas. Hoc significatũ est Exo. xxviij. a. vbi p̃cipit q̃ parentur filijs aaron tunicę lineę ⁊ balthei. In lino, ꝓt cãdorẽ/significat mũdicia. In baltheis/maceratio carnis: q̃ debet eã restringere ne lasciuiet. Uñ Luc. xij.e. Sint lũbi vri p̃cincti. Itẽ cõmẽdat eloquia dñi a dulcedine: cum dicit: l Argentum. Argẽtum enim dulciter sonat. Ps. Dulcioza super mel ⁊ fauum. Ibi dicẽ Glo. Eloquia apta i nouo ⁊ opta in veteri testamento dulcius sapiunt palato fidei q̃z faucibus carnis mel. Eccl. xl.c. Tibię et psalterium suauem faciunt melodiam: ⁊ super vtraq̃z lingua suauis. Unde pręcepit dominus moysi vt faceret duas tubas argenteas: quibꝰ conuocare posset multitudinem: Hęc sũt duo testamenta. De his duobꝰ q̃ prędiximꝰ: scilicet de mũdicia p̃dicatorum ⁊ dulcedine eloquiorũ: Job. xxvij.c. Argentum innocens diuidet. Quarto cõmendat a puritate/ cum dicit: m Igne examiatum. Igne scilicet spiritussancti. Ps. Ignitũ eloquiũ tuũ vehementer. Prouerb. xxx.a. Omnis sermo dei clypeus ignitus. Prouerb. xxv.a. Aufer rubiginem de argẽto: ⁊ egredietur vas purissimũ. Quinto a spiritualitate/cum dicit: n Probatum terrę: id est a terrenitate. Et ponitur genitiuꝰ pro ablatiuo more greco. Et dicit o Purgatũ/a terra: q̃ nõ pmittũt terrã: ꝗ cęlũ: et q̃ docẽt despicere terrã: ⁊ q̃ tractãtes ea/debẽt eẽ purgati a terra. Greg⁹. Ignominiosũ valde ẽ sub eiꝰ status specie gloriã mũdi et diuitias g̃rere: in q̃ debet alios ad ꝓtẽptũ tẽporalium prouocare. Esa. xiij.d. Suscitabo super vos medos qui argentum non quęrant: nec aurum velint. Sexto a perfecta purgatione/cum dicit: p Purgatũ septuplũ: id est perfecte. Septenarius enim numerus est perfectionis. Uel Septuplum: id est per septiformẽ spiritum. De quo Esa. xj.a. Requiescet super eum spiritus domini: spiritus sapientię ⁊ intellectus: spiritus consilij ⁊ fortitudinis: spiritus scientię ⁊ pietatis ꝛc. Uel Septuplum: id est septemplicit: vt intelligatur specialiter de sermone domini habito in monte: Matth. v.a. vbi septem ponit beatitudines seu virtutes: scilicet paupertatem/mansuetudinẽ/luctum/misericordiam/iusticiam/mundiciam/patientiam: quę purgantur per sustinentiam persecutionis. Unde octaua beatitudo seu virtus retorquetur ad quãlibet de septem: vt dicat: Beati pauperes spiritu: si persecutionem patimur propter iusticiam: et sic de alijs: et ita septempliciter purgatur eloquiũ. q Tu domine seruabis nos. Hic ostendit vtilitatem eloquiorum dei. q.d. ita sunt casta ⁊ bona eloquia tua: Et tu domine: non nos ipsi: r Seruabis nos/ p tua eloquia. Ps. Lex dei eius in corde ipsius. Ibi Glo. Lex in corde custodit a laqueo. Prouerb. iiij.a. Ne obliuiscaris neq̃z declines a verbis oris mei: nec dimittas eam. s. sapientiã: ⁊ custodiet te. Seruabis/dico a malo: s Et custodies/ in bono. Et hoc necesse est: quia vt dicit Greg⁹: cito bonum perditur qõ a largiente non custoditur. Job. xvij.b. Ego seruaui eos in nomine tuo/scilicet a malo/Ecce primũ. Quos dedisti mihi custodiui: ⁊ nemo ex his perijt nisi filiꝰ perditionis/ Ecce secundũ. Esa. xxj.c. Custos q̃d de nocte: custos quid de nocte? Hic ẽ samaritanꝰ. i. custos q̃ misericodia motꝰ alligauit vulnera sauciati. Luc. x.f. Uñ cũ dictũ fuisset ei Job. viij.f. Samaritanꝰ es tu: ⁊ dęmoniũ habes: se samaritanũ esse tacẽdo concedens: reliquũ negauit dicens: Ego dęmonium non habeo. t A generatione hac: id est in generatione hac mortali. v In eternum. i. semp. Uel custodies nos ducendo a generatione hac mortali. In eternum: id est in eternam beatitudinem. Ps. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuũ domine viuificabis me in equitate tua. Abacuk. iij. d. Super excelsa deducet victor: id est christus/in psalmis canentem. Sequitur:

Cõmẽdatio verborum prędicationis christi

Eloquia dñi dicuntur casta

a riãm inopũ ⁊ gemitũ paupe
b rum: nũc exurgaz dicit dõ
c minus. Pónam in salutari:
d fidũcialiter ãgam in eo. Elo
e quia dñi eloquia cãsta: argẽ
f tum igne examinatũ probã/
g tum terre purgatum septũ/
h plum. Tũ domine seruabis
i nos/et cũstodies nos: a ge/
k neratione hac in eternum.

m Ps. 18.

n Ps. 118.

o Ps. 36.

p Ps. 142.

In circũitu impij

a ¶ In circuitu impij ambulãt. Cõclusio est p̃cedẽtiũ: breuiť ꝓtinẽs: q̃d vtrilq̃ fiat. q. d. nos custodies: Sed impij ambulãt i circuitu. i. i laboze tpaliũ. Sic enĩ ille q̃ ambulat i circuitu/sp ẽ q̃si in p̃ncipio mor̃ sui: ⁊ sp habet ad ãbulãdũ: sic isti sp hñt circa q̃d negocienť. Ps. De me pone illos vt rotã: et sic stipulaz ante faciẽ venti. Hoc significatũ ẽ Judicũ. xvj. e. quãdo philistei cũ cõphẽdissent sansonẽ/ stati eruẽrt oculos ei: ⁊ clauluz i carcere molere fecerunt. Et. j. Regũ. xxv. e. dicit abigail ad dauid: Ala iimicoz tuorũ rotabiť q̃si i impetu ⁊ circulo fũdę: Quia sic in funda volui petra/ ⁊ cito ⁊ subito eripitur: sic isti voluunť circa tpalia sua/ ⁊ subito moziunť. Sicut ille q̃ cogitabat intra se dicens: Lucũ. xij. c. Quid faciã: q̃z nõ habeo q̃ ꝓgregẽ fructũ meos ꝛc. Et statim sequiť: Dixit illi deus: Stulte: hac nocte repetent aĩas tuã a te: et quę parasti/ cui erũt: Et brũs Bernũ. addit: Et q̃ parasti/ cui eris: Itẽ isti voluunť ad modũ pueroz: q̃ rotãt se: ⁊ circũeũdo turbãt se ⁊ cadũt subito: ita isti rotantes se ⁊ turbãtes circa tpalia/ subito ruũt i pctũ. Itẽ q̃ ambulat i circuitu nõ ingrediť: ita isti non ingrediunť intelligentiã sacrę scripturę siue doctinę. Geñ. xix. c. Sodomitę circũeũtes domũ loth pcussi sũt cęcitate: ita vt ostiũ inuenire nõ possẽt, Loth interp̃tať vacãs: et bñ signat bonos theologos/ q̃ deo intẽdũt: quoz dom̃ ẽ sacra scp̃tura. Ps. In domo dei ambulauim̃ cũ ꝓsensu. Sed hodie posset dici de multi/ christo: Ecce mr̃ tua ⁊ frẽs tui foris stãt: Mat. xij. d. Mater christi et frẽs/ sũt ⁊ debẽt esse p̃lati/ et oẽ curati: q̃ christũ in mẽtib̃ simpliciũ adhuc paruulũ lactare debẽt lacte simplicĩ p̃dicationis sic mr̃: et ei debẽt suscitare semẽ sic fratres. Sed multi ex his hodie tpalib̃ intẽti ⁊ implicati foris stãt: q̃z sacrã scripturã intelligere nõ pñt. Alia enĩ hõ nõ pcipit ea q̃ sũt spũs dei. j. Cor̃. ij. d. Eccs. vij. d. De creauit hoiem rectũ: ipse aũt miscuit se infinitĩ q̃stiõib̃. Sz tu dñe b ¶ Scõm altitudinẽ tuã. i. i ꝓutib̃ q̃b̃ ad te ascẽdiť: Sic d̃z i Ps. Ibũt de ꝓtute in ꝓtutẽ ꝛc. In virtutib̃ dico c ¶ Multiplicasti filios hoim: nõ in auro ⁊ argẽto: vel vino ⁊ frumẽto: sicut illi: d̃ q̃b̃ dictũ ẽ. s. A fructu frumẽti ꝛc. Uel Scõm altitudinẽ tuã. i. fm q̃ decet te altũ: Multiplicasti filios hoim. s. bonis spũalib̃: q̃z magnos magna decent. Uñ Hester. j. b. d̃z/ q̃ vinũ abũdãs ⁊ p̃cipuũ ponebať vt magnificentia regia dignũ erat. Et nota q̃ est altitudo diuinitatis. Uñ in Ps. Molite extollere in altũ cornu vẽm. Et ẽ altitudo p̃ũditať ꝓsilioz dei. Roma. xj. d. O altitudo diuitiarũ sapię ⁊ scię dei. Itẽ est altitudo p̃speritať hũanę. Ps. Ab altitudine diei timebo. Itẽ nobilitať: De q̃ Esa. ij. d. Incurabiť in die illa altitudo viroz. Itẽ intelligẽtię: De q̃ b. Et i Ps. Accedat hõ ad coz altũ. Nota etiã q̃ triplex ẽ multiplicatio. s. in numero/ in p̃mio/ in merito. Multiplicatio in numero/ est fm p̃missionẽ abrae. Geñ. xxij. c. Multiplicabo semen tuũ sic stellas cęli. In p̃mio fm altitudinem dei. i. sicut decet eũ altũ. Et multiplicatio ista ẽ: quia sup̃ merita datur: Lucũ. vj. f. Mẽsurã bonã ⁊ ꝓfertã ⁊ coagitatã ⁊ supefluẽtẽ dabũt i sinũ vẽm. Meritũ ꝓ tribus modis accipiť: Quia meritũ aliq̃ũ notat dignitatẽ: fm q̃ d̃z: q̃ beata maria meruit portare dñm. i. digna fuit: non tñ ita digna q̃ potuisset ꝓq̃ri si nõ fuisset christ̃ nat̃ de ea. Aliq̃ũ aũt notat plenitudinem scriturã: ita q̃ iniuste agerek cũ illo q̃ meruit/ si remanente illo merito/ nõ darek ei p̃miũ: vt cũ aliq̃s merek regnũ cęloz plenitudie ꝓutũ ⁊ opez. s. p mlta bona. Aliq̃ũ aũt notat tm̃ rei euẽtũ. Uñ illud i bñdictiõe pascał cęrei: O felix illa culpa q̃ tãtũ ac talẽ meruit hãe redẽptorẽ: quasi bñ cessit culpę illi vt̃ pot̃ culpabili illi q̃ tantũ ac talẽ habuit redẽptorẽ. s. christũ.

Quia impij i circuitu ambulant

Ps. 82.

a In circũitũ impij ambulãt:
b fm ãltitudinem tuam mũltiplicasti filios hominum.
In finem psalmus dauid

Multiplex altitudo

Ps. 74.

Ps. 55.

Ps. 63.

Triplex multiplicatio

Meritum triplicater accipitur

d v Sczquo dñe. Titul̃ ¶ Expositio psalmi. XII
In finẽ psalm̃ dauid. Titulus patet p̃ p̃dicta. In h̃ psalmo ostendiť quãt̃ fuerit ardoz ⁊ desideriũ antiq̃rũ desiderãtiũ p̃ximũ christi aduẽtũ. Et mystice ostendiť desideriũ modernoz̃ desiderãtiũ secũdũ aduẽtũ: q̃d desideriũ q̃ habet/ mũdũ nõ amat. Hęc. s. charitas christi ẽ materia huĩ̃ psalmi. Quę dicitur multiplicať. Scilz quã habuit: Eph̃. ij. a. De q̃ diues ẽ i miscõia: ꝓpť nimiã charitatẽ suã q̃ dilexit nos cũ essem̃ mortui pctis/ quiuificauit nos. Et charitas quã docuit. Joh. xiij. d. Mãdatũ nouum do vob vt diligatis iuicẽ. Et charitas quã dedit Lucũ. xij. f. Ignẽ veni mittere in terrã. Intẽtiõe monet ad desideriũ ęternoz̃.

e d v Sczquo domine obliuiscerĩ me in finem: vsczquo auertis faciem tuam a me. XII

Modus. Bipertit̃ ẽ psalm̃. In p̃ma pte exp̃mit desideriũ ãtiq̃z patrũ q̃ũ ad p̃mũ aduẽtũ. In scõa i psona cuiuslibet fidelis petit vt illuminek/ ne capiak a laqueis diaboli: ibi: Respice ⁊ exaudi me ꝛc. Prophęta q̃ in psona antiq̃rũ d̃ dilatiõe p̃mi aduent̃: p̃ q̃ querik dicẽs: d ¶ Usczq̃ dñe obliuiscerĩs me: Et fiat ibi modus: Obliuiscerĩs me nũquid vsqz in finem: i. vsczq̃ ad tps grę: in quo fines seculorũ deuenerũt. j. Cor̃. x. c. De ꝓo nihil obliuiscik per sciam: Sed dicik h̃ obliuisci/ q̃z differt dare: sicut dicik obliuisci peccata/ qñ non punit. Ezech. xviij. e. Si impius egerit pęnitentiã ab oĩb̃ pctis suis q̃ opat̃ ẽ: ⁊ custodierit oĩa p̃cepta mea et fecerit iudiciũ ⁊ iusticiã: vita viuet ⁊ nõ moziek: Oĩm iniq̃tatũ eĩ q̃s opat̃ ẽ nõ recordabor. e ¶ Usczq̃ auerti faciẽ tuã a me: i. p̃sentiã filij tui. Et ita est ꝓquestio ãtiq̃rũ d̃ p̃ aduẽtu: Sic vt sit cõquestio modernoz̃ de dilatione secũdi aduẽt̃: Usczq̃ dñe obliuiscerĩ me: Erit h̃ vsczquo in finẽ: i. vsczq̃ in diẽ iudicij vel vsczq̃ ad mortẽ. e ¶ Et vsczquo auertĩ faciẽ tuã a me. i. faciẽ glorię: vt videaz facie ad faciẽ: De q̃ Exo. xxxiij. c. Ostẽde m̃ faciẽ tuã. Ps. Ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erim̃. Pñt aũt ass. grĩ multę causę: q̃re antiq̃ pies tãtũ desiderabãt aduẽtũ christi i carnẽ. Primo ꝓpť exaltationẽ hũanę naturę: In cui psona d̃z Thren. j. d. Uide dñe ⁊ ꝓsidera q̃m facta sũz vilis. Sz exaltata ẽ p icarnationẽ. Uñ Ps. Cũ glia suscepisti me. i. facta sũ gl̃iosa: sic mulier ig̃bilis sublimak si ꝓhat cũ nobili viro. Et ex h̃ est q̃ oẽ pctũ p̃ aduẽtũ saluatoris mal̃ ẽ q̃z si aũ fieret: Sic ig̃miosũ esset de nobili si faceret aliq̃d vile pl̃ q̃z si ig̃bilis h̃ faceret. Scõa causa ẽ vt liberarenť a limbo iferni captiui. Job. xvij. d. In p̃fũdissimũ. i. i limbũ inferni descẽdẽt oĩa mea: putas ne saltẽ ibi erit requies m̃: Per christũ aũt liberari sum̃ ab eo. Zach. ix. c. Tu q̃z i sanguĩe testamẽti tui eduxisti victos de lacu i q̃ nõ est aq̃. Tertio ꝓpť depssionẽ diaboli. Ps. Humiliasti sic vulneratũ supbum. i. minozasti potentiã eius. Lucũ. xj. c. Si aũt fortioz eo supuenerit/ alligabit fortẽ ꝛc. Quarto/ q̃z p adventũ christi pacificat̃ est nob deus. Job. ix. d. Non est qui vtrũq̃z valeat arguere ⁊ ponere manũ in ambob̃. Istud. s. ñ erat ante aduẽtum christi. Greg̃. sic exponit: Manũ posuit christ̃ i ambob̃: q̃z ⁊ hoi exẽpla bñ opãdi tribuit: et deo i se opa d̃b̃ placarek oñdit. Quinto ꝓpť delectationẽ quã spera bant hãe in videdo ⁊ audiẽdo ipsum ⁊ cohabitando cum eo. Mat. xiij. c. Uestri btĩ oculi/ q̃z vidẽt: ⁊ aures vẽę/ q̃z audiũt: Amẽ quiꝓpe dico vob: q̃z multi ꝓphetę ⁊ iusti cupierũt videre q̃ vos videtĩ ⁊ nõ viderũt ⁊ audire q̃ auditĩ ⁊ nõ audierunt. Cant̃. vlt. a. Quis mihi det te frẽm meũ sugentẽ vbera mr̃is meę: vt inueniã te solũ foris: ⁊ deosculer te: ⁊ iã me nemo despiciat: Foris visus ẽ p hũanitatẽ: et etiaz deosculat̃. Cãt̃. j. a. Osculek me osclo oris sui. Jõ iam ipso habito/ dicẽ btũs Bernũ. Merito ꝓide sõnia ⁊ visiões ñ recipio: figuras et ęnigmata nolo: ipsas q̃z angelicas spẽs fastidio: oẽs q̃ꝓpe superat specie ⁊ pulchritudie sua iesus mẽ̃. Sexto/ ꝓpť austeritatẽ legĩ amouẽdã. Job. ix. d. Auferat a me ꝗgã suã. i. lęgis q̃ puniebat duriciã. Greg̃. Eam christ̃ abstulit ⁊ p mãsuetudinẽ vias vitę oñdit: Voluit vt de timeri/ ꝗ vt p̃ amari. Septima rõ est ꝓpter scripturarũ aperitionẽ. Apoc̃. v. a Non est inuent̃ q̃ aperiret libz̃ ⁊ solueret signacula eius nisi agnus q̃ occisus ẽ. Job. xxxviij. b. Nunq̃d post ortum tuũ p̃cępisti diluculo: ⁊ ostẽdisti auroze locũ suũ: Aurozã vocat: qz sicut aduenientẽ

Partitio psalmi

Ps. 79.

Rationes quare patres veteri testamenti desiderauerunt aduẽtum christi

Ps. 72.

Ps. 88.